

relsen gjorde Begyndelsen og bagefter kom til Staten med Anmodning om Hjælp. Men det første og mest naturlige forekommer mig, at være, at vi undersøger, hvad der findes af levedygtige Anstalter. Ved levedygtige forstaar jeg ikke økonomisk velstillede, men Anstalter, som raader over Mennesker, der forstaar at lede Vuggestuer, Børneasylter og Fritidshjem; for der skal Mennesker til, som har Kærlighed til de smaa Børn og Taalmodighed til at passe og pleje dem under endog særdeles vanskelige Forhold. Den Slags Kræfter er ikke altid saa lette at finde; derfor tror jeg, man skal bruge de Hjem, der allerede bestaar, saa godt det lader sig gøre. Det naturlige var, at Kommunen saa sig om efter saadanne og ydede dem Støtte, og at saa Staten føjede sin Støtte til. Saa tror jeg, at man hurtig vilde kunne faa en god Begyndelse, og saa kunde man se, hvordan det udviklede sig videre.

Jeg vil derfor henstille til velvillig Overvejelse, særlig af de store Købstadkommuner, som trænger til den Slags forebyggende Virksomheder, den Tanke, at de støtter de Virksomheder, der findes, og at Staten ligeledes, hvis der indkommer Ansøgninger derom, giver sit Bidrag, saaledes at de Institutioner, der nu arbejder under trænge Kaar og maaske ikke kan favne saa vidt, som de gerne vilde, kan faa en økonomisk bedre Stilling. Jeg ved, der er Kommuner, som har taget saadanne Institutioner under Armene, og dette har bidraget til, at saadanne Vuggestuer, Børneasylter og Fritidshjem har kunnet udvide deres Virksomhed.

Johs. Fog-Petersen: Det er om Ændringsforslag Nr. 426 jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger. Jeg tror, der er flere, der med mig beklager, at der om denne Sag foreligger en Mindretalsindstilling. Imidlertid glæder det mig meget at høre den ærede Ordfører udtale sin Sympati for denne Sag, og det forekommer mig, at det i Virkeligheden nærmest var formelle Indvendinger, han fremførte overfor Ændringsforslaget. Det ærede Medlem fandt ikke, at der nu forelaa tilstrækkelig fast Grund for det. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg anser denne Sag for at være overmaade velbegrundet, og jeg kan tilføje, at jeg anser dens Gennemførelse for overmaade paa-krævet. Det skyldes maaske, at jeg ganske særlig har beskæftiget mig med Sagen og som Medlem af det af det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) omtalte

Udvalg har haft Lejlighed til at se, hvordan disse Forhold ligger.

Jeg kan med Hensyn til Motiveringen af min Stilling ganske henholde mig til, hvad der er udtrykt i den Betænkning, som er fremkommet fra Udvalget af 18. Marts 1918 for forebyggende Børneforsorg. Dette Udvalg er nedsat af en Række Foreninger, der staar forrest i Arbejdet for Børnesagen, og jeg skal tillade mig at nævne Navnene paa Medlemmerne af Udvalget — det kan have sin Interesse. Vi finder her Forstander Eske Eskesen, Birkerød, Docent Sindballe, Fru Margrethe Nielsen, Forstander Møller-Lund, Frøken Margrethe Petersen og Kommunelærer Andersen-Kjør fra København som Repræsentanter for de samvirkende Forældreforeninger, Københavns Værgeraadforeninger, Børnesagens Fællesraad, Københavns Kommunelærerindeforening og Frederiksberg Kommunelærerforening. I denne Betænkning siges, at den Grundbetragtning, hvorudfra man har arbejdet, da man stillede Forslag om forebyggende Børneforsorg, er denne, at saa længe de sociale Forhold former sig saaledes, at en Mængde Børn af alle Aldersklasser som en Følge bl. a. af usle Boligforhold og Hjemmenes Fattigdom m. m. maa savne det Værn og den legemlige og aandelige Pleje, som betinger en sund Udvikling for den opvoksende Slægt, saa længe er det Samfundets Pligt at træde til og i videst mulig Udstrækning hjælpe Hjemmene at løse den for hele Samfundet saa betydningsfulde Opgave at yde Børnene den Pleje og Opdragelse, de har Krav paa, og som er en nødvendig Betingelse for Opfostring og Opdragelse af en sund Slægt.

Det ærede Medlem fra Kolding spurgte, hvad egentlig Aarsagen var til den Børnenød, der findes, og mente, den kunde søges paa mange forskellige Omraader. Det kan den maaske ogsaa, men Hovedaarsagen er ganske utvivlsomt den, der paapeges her: de daarlige sociale Forhold, de slette Boligforhold og dette, at Forældrene maa være borte fra Hjemmet, baade Faderen og Moderen, saa Børnene gaar for Lud og koldt Vand.

Før man faar disse Forhold ændret, kan det ikke nytte at komme og stille Krav om, at disse Hjem skal være en større Interesse for de aandelige Værdier end den, de har nu; man maa først skaffe Basis for, at de Mennesker kan komme til at leve et saadant Liv, at de faar bedre Mulighed for og mere Tid til at beskæftige